

LIEFDE

*De totale som en substantie
van het Eeuwig leven*

Dit is een afschrift van een opgenomen lezing over de leer van Jezus Christus van Nazareth, in het heilig geschrift van het Nieuwe Testament en zijn *Cursus in Wonderen*, gegeven door de openbarende geest van de Master Teacher.

Bewerking heeft in geringe mate plaats gevonden in de hoop de opwindende, spontane spirituele continuïteit te handhaven en over te dragen.

‘Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf. Deze twee geboden zijn de grondslag van alles wat er in de Wet en de Profeten staat.’

*Matteüs 22:37-40
Nieuwe bijbelvertaling*

Het wonder van de Liefde

1 Korintiërs 13

Laten we eens met wat fundamentele veronderstellingen beginnen. Deze wereld lijkt de noodzaak te zijn voor een demonstratie van onze afgescheiden werkelijkheden binnen de schijnbare ‘onontkoombare feiten’ die onze insluiting in dit tijdelijke domein vormen. Eén ding is zeker: het is onmogelijk om het ‘idee van Liefde’ uit te sluiten van deze aardse toestand van tijd en ruimte die we het menselijk bestaan noemen. Dat is dan maar zo. Je bent ogenschijnlijk in een menselijk lichaamskostuum. Je bent ogenschijnlijk in een verbinding met vormen, ideeën, toevalligheden, acties, het uitvoeren van goed en kwaad, definities van jezelf – maar schijnbaar altijd, ergens, in het mensdom, heeft het betrekking op de Liefde.

Iedereen heeft een idee over Liefde. Ik zal tot 3 tellen en dan wil ik dat jullie allemaal, iedereen hier, zegt wat je op dit moment over Liefde denkt. Velen van jullie zeggen: “Nou, Liefde is het loslaten van angst.” Als dat waar is, waarom doe je dat dan niet? Ik ben niet bezorgd over wat je vanbinnen doet. Ik wil het gewoon graag horen.

Snel, denk aan iets; niemand zal je kunnen horen, iedereen zal op hetzelfde moment praten. Het maakt me niet uit wat het is.

Liefde is mijn oma... of uitslapen... of mijn Visa kaart. Liefde is wat dan ook – Liefde is pruimen voor ontbijt. Liefde is...

Zie je, nu ben je aan het denken. Nu zal ik zeggen: “Liefde is” en ik wil dat iedereen iets zegt. Liefde IS...?

Iedereen:

In haar fundamentele vorm lijkt Liefde een toepassing van iets te zijn. Wat ons betreft, we lijken Liefde te gebruiken. Ja of nee? JA! “Liefde houdt de wereld draaiende.” Wacht eens even. Je hebt schijnbaar al die mooie definities voor Liefde als ik ernaar vraag. Maar als ik je vraag: “Is dat waar?” dan begin je het te onderzoeken. Is dat niet verbazingwekkend? Je begint het te onderzoeken! Dit is uiteraard waarom we hier zijn. We gaan Liefde onderzoeken.

Laten we het nogmaals proberen: God is Liefde. Maar wat bedoel je daarmee? *God is Liefde*. Bedoel je dat Liefde en God dezelfde zijn? Ja! Oké. Liefde en God zijn dezelfde. Wat is God? Iedereen: “God is Liefde!” Is dat het? Ik weet niet of dat te educatief voor me is. Ik weet niet of er niet iets anders betrokken is bij die uitleg, iets wat betrekking heeft op mij. Het schijnt me toe dat als ik vraag wat Liefde is, dit boekje *Alles over God en hoe Hem te vinden* (van het werkboek in *Een Cursus in Wonderen*) zegt dat God licht is. Dit zegt dat God kracht is. Dit zegt dat God geven is. Dit zegt dat God de daad van de totale bevrijding van mijn identiteit is.

Dus we lijken ergens in deze definitie van Liefde geconfronteerd te worden met een ander woord dat noodzakelijk zou zijn, en het zou waarschijnlijk zijn... wat? *Ervaring*? Ja! Liefde is een ervaring. Is er iemand hier, ik ben er even nieuwsgierig naar, die nog nooit verliefd is geweest? Steek je hand op. Ben je ooit verliefd geweest?

“Ik denk van wel.”

Zijn jullie niet allemaal ergens, ooit, verliefd geweest? Natuurlijk ben je verliefd geweest. “Nou, ik denk van wel” – wat voor antwoord is dat? Wat doe je, je bestudeert het en dan verlies je het onmiddellijk? Kom op. Iedereen die verliefd is geweest, verloor het door het te bestuderen? Ja! Nu komen we ergens. We waren verliefd zolang we het niet bestudeerden? Ja! We moesten het bestuderen, of niet? Ja, natuurlijk! Hoe kon je weten dat het Liefde was als je het niet bestudeerde? Hoe kon je weten wat Liefde was, als het niet iets was waar je aan kon vasthouden? Hoe zou je Liefde kennen als je er niet naar kon kijken en het kon beoordelen en het kon vergelijken met wat je denkt dat je bent en wat je nodig hebt?

Wat zou het zijn als je het niet kon bestuderen? Het zou Liefde zijn geweest! Je snapt het niet. Het zou Liefde zijn geweest als je het niet bestudeerde! Toen je het bestudeerde werd het wat? ANGST! Iemand zou dit toch ergens wel moeten kunnen horen.

Zodra je Liefde bestudeert, wordt het angst! Zodra je iets bezit, en dat is wat het bestuderen van de verbinding van je geest is, wordt het beangstigend. Waarom? Het is beangstigend! Waarom? Je voelt dat je het zult verliezen! Natuurlijk! Wil je weten hoe fundamenteel dit is? Weet je waarom je hier bang bent om lief te hebben? Je bent bang dat je het zult verliezen!! Als iedereen voor een moment in zijn eigen geest kijkt, dan weet je dat dit volkomen waar is. De enige reden waarom je niet volledig hebt liefgehad, is dat je bang bent dat je het zult verliezen. Je gelooft daadwerkelijk dat je in het proces van het geven van Liefde iets zult verliezen. Dat is de aard van jouw conceptuele geest. Het gelooft dat als je iets weggeeft dat Liefde heet, je er

niets van over zult houden. Dat is niet wat Liefde is; dat is wat angst is! De angst om te verliezen. Angst is bezitten. Angst is voorwaarden stellen voor wat? God! God is wat? Liefde!!

Liefde is eeuwig... is Liefde eeuwig? JA! Is God eeuwig? JA! Dus Liefde en God zijn eeuwig. Voor diegenen van ons die tijdelijk lijken te zijn, in tijd en ruimte, zou Liefde een toepassing van de eeuwigheid zijn. Het feit is dat Liefde de essentie van de scheppende, uitbreidende Kracht van God is. Onze demonstraties ervan in de tijd zullen een gebruik zijn van die Kracht – oh, ik zei een verschrikkelijk woord. Ik moet daar maar ver vandaan blijven. Wat zei ik? *Kracht!* Nu heb ik een gevaarlijke stap gezet. Begrijp je dat? Waar worden we mee geconfronteerd? Je zei tegen me: “God is Liefde. God is alle Kracht.” Wat een interessant idee. God is de Kracht van Liefde! Een ongelofelijk idee. En toch geheel en eeuwig waar.

Laten we nu eens naar je huidige toestand kijken. God is alle Kracht. Kracht heeft geen tegenstelling. In jouw geest, in uitwisseling, is Kracht een definitie van conflict of scheiding in associatie met jouw geest. Als alle Kracht van God is en jij bang bent voor Kracht, omdat het schijnbaar afgescheiden van je is, zul je bang zijn voor God. Is dat zo? Ja! In dat opzicht ben je bang voor de Kracht van God. Als dat waar is, als God jouw Schepper is en Hij jou al Zijn Kracht heeft toegekend, dan moet je bang zijn voor je eigen Kracht!

Als je bang bent voor je eigen Kracht, zul je bang zijn voor jouw Liefdeskracht. Je zult letterlijk bang zijn voor de passie van je vereniging met de goddelijke Liefde van God, want voor jou is het een vorm van oppositie. En dat is, dat de Kracht van God jou letterlijk dood zal slaan in plaats van je eeuwig lief te

hebben. Dit is de vierde blokkade voor vrede in de goddelijke productie, genaamd *Een Cursus in Wonderen*, voor het geval je het niet ontdekt hebt. Je bent bang voor Kracht! Totale kracht maakt je volkomen bang.

Dus je bent bang voor de totale Kracht van de Liefde. Zie je dat? Omdat je er bang voor bent, houd je het vast. Je deelt het en beperkt daardoor de Kracht. Je zou kunnen zeggen dat de wereld niets anders is dan een poging Liefde te beheersen. De gehele associatie van het mens-zijn is een poging de Liefde van God te beheersen en te bezitten binnen die associatie, en dat komt door de angst voor Liefde. Hij is letterlijk bang voor de passie van zijn geest in associatie met het creatieve doel dat hij heeft. Hij is doodsbang voor zijn eigen Liefde. Wow!

“Als ik mezelf aan Liefde overgeef, zal ik niets meer hebben. Ik ben bang om lief te hebben, omdat het me pijn zal doen.” Realiseer je je de positie van de menselijke toestand? Hij is bang om totaal lief te hebben omdat het pijn zal doen. Als hij zichzelf weggeeft, zal hem zeker pijn worden aangedaan. Hij zal zeker verliezen. Zijn intentie zal verkeerd begrepen worden. Er zal geen wederkerigheid zijn met betrekking tot zijn geven. Hij is bereid tot de overgave en opoffering van zijn gelimiteerde definitie van hemzelf en er zal hem pijn worden aangedaan voor het geven van Liefde, wat is wat God is. Hij is letterlijk bang voor zijn geven! Hij is een oordeel van angst geworden. Of niet?

Onthoud dat God enkel geeft! Liefde is enkel eeuwig geven. De daad van de onbedwingbare erkenning van God is wat Liefde is en het enige waarvoor jouw kleine geest bang is, is het verlies van controle! Waar je het meest bang voor bent, is dat Liefde

niet te beheersen valt. Liefde valt niet te beheersen! Wat afschuwelijk om zoiets te zeggen in deze wereld.

“O, ik lijk bezeten te zijn door onbedwingbare Liefde.” Als ze onbedwingbaar is, dan kun je er niet door bezeten zijn! Hoe kun je haar bezitten als ze onbedwingbaar is? Al jouw pogingen om Liefde te beheersen, zijn wat angst is! Je probeert haar te beheersen; je regelt haar, je maakt haar vrij van regels, je geeft haar, je neemt haar, je wisselt haar uit. Maar er is één ding dat je niet wilt doen. *Jij* zult nooit volledig onbeheerst worden. Als je dat zou doen, dan zou je de Hemel inspringen! Al je pogingen God te beheersen, weerhouden je ervan te zien dat God Liefde is. Zo simpel is het. Ze zullen me hiervoor ophangen, omdat er niet allerlei ethica aan verbonden is. Het schijnt niet verbonden te zijn aan “Ik moet Liefhebben en eren, en ik moet voor mijn kinderen zorgen.” Zij zijn er, in feite, totaal bij betrokken omdat ze voortbrengselen zijn van je geest, en hun verlossing ligt in jouw vergeving van jezelf. Laat ze dus niet simpelweg vormen van bezit zijn. Dat is niet wat Liefde is, als God enkel Liefde is. *Vader, in Uw Handen beveel Ik Mijn Geest* (Lukas 23:46) is wat je niet van plan bent te doen. Maar tenzij je dat doet, kun je niet weten dat je Liefde bent. Je bent Liefde!

Dit is het probleem: omdat je in een handeling bent van het verbinden van vormen van je geest heb je, binnen je conceptuele zelf, een demonstratie nodig. Je hebt een noodzaak voor de bevestiging van de Liefde van God. Anders zou je hier niet zijn! Ik moet je ergens het gebod geven: *Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand.* (Matteus 22:37) Wat zijn de drie

dingen? Hart, ziel, verstand – of de *handeling* van het samenbrengen van hart en ziel.

Merk op dat we jouw denkkeest niet onttrokken aan dit proces. Je kunt redelijkerwijs God liefhebben, omdat Hij alles is wat er zal zijn. Dan kan ik de daad uitvoeren van afhankelijkheid van Hem. De daad van afhankelijkheid van God zal, in het proces van redenering, zijn wat Liefde is. De daad van afhankelijkheid van God is wat Liefde is! Nu ben ik onmiddellijk verwickeld in het hart. “Ik zal Hem met heel mijn hart liefhebben” betekent “God, ik vertrouw op U.” Het moment waarop ik God volledig vertrouw, zal Hij in mijn geest volledig redelijk voor me zijn. Het idee van een geheel liefhebbende God is totaal redelijk. Er is geen definitie voor nodig, behalve de zekerheid van het geven. Dat is wat de geest is... “met geheel mijn ziel”. Ik zal God liefhebben met alles wat ik ben in deze associatie.

In dit boekje (*Alles over God*) zegt het dat God Licht is, dat God de Geest is waarmee ik denk. Het zal zeggen dat God Liefde is, maar het heeft een voorbehoud – het zal zeggen dat God de Liefde is waarin ik vergeef. De daad van vergeving is het vereiste voor Liefde op aarde. Er is geen enkele mogelijkheid voor jou om lief te hebben als je in een bezit van verbindingen van een definitie van jezelf en je broeder bent. Het is een behoud van de kwaadaardige bezittingen van je eigen geest, in een demonstratie van je macht om je de eeuwige geest van God toe te eigenen, en daarin de strijdige resultaten te ervaren van de definitie van wat Liefde *niet* is, maar wat feitelijk moord en dood is. Dat klinkt nogal hard, of niet? Het is puur Jezus van Nazareth. Het is zo prachtig gebiedend. Het is zo compromisloos. Zo werkelijk.

Misschien moet ik zeggen: “*Ik hou van je.*”

Is het mogelijk “*Ik hou van je*” te zeggen zonder dat er een definitie is van de wijze waarop, het middel of de correspondentie waardoor we Liefhebben met God?”

Waarom vraag je me dat? Waarom vraag je me of onvoorwaardelijke Liefde mogelijk is? Voor jou is onvoorwaardelijke Liefde duidelijk niet mogelijk. Je vraagt wat voor jou de voorwaarde is om je broeder lief te hebben als jezelf. Omdat Liefde onvoorwaardelijk is, zijn er geen voorwaarden behalve het verlies van je controle. Voor jou is het verlies van controle duidelijk wat angst is. Maar voor God (voor Jezus, voor mij, voor je ontwaakte geest) is wat je hier ervaart – het verlies van je zelfbeeld – wat Gods Liefde is! Door niet te proberen jouw eigen gedachten te manipuleren of definiëren of associëren, ervaar je Liefde – of het wonder van je toegang tot het Koninkrijk van God.

Het ongedaan maken van bezittende Liefde (wat haat en angst is), is Gods Liefde op het moment dat ze ongedaan wordt gemaakt. Dat moet wel waar zijn, want Liefde is alles. Als Liefde alles is, is elk moment waarop ik, in de correspondentie van mijn conceptuele zelf, niet niet de totaliteit ontken van mijn scheppende kracht verenigd met Gods Liefde, een ervaring van wat? Liefde!

Dit kan zeer goed uitlopen op *Ik hou van je*. Waarom? Je bent in een proces van samenkomen vanuit de afscheiding. De uitdrukking *Ik hou van je* is de uitdrukking *Ik hou van God!* Ik ben in Liefde. Ik ben in een schijnbaar onbedwingbare toestand (op zijn minst) van de toewijding aan het zoeken naar een

alternatief hiervoor. Broeder, daar begint het mee! Het begint met het idee dat dit geen Liefde kan zijn. Als God Liefde is, wat is dit? Dit kan geen Liefde zijn.

Ik begrijp, zoals St. Paulus dat deed, dat je zult eindigen met alle dingen die Liefde niet is. Elke keer dat je denkt dat Liefde iets is, heb je het mis. In 1 Korintiërs probeert Paulus, een ontwaakte geest, de Liefde van Christus in Zijn wederopstanding te verenigen met de kerk die gevormd wordt – deze kerk. Er zijn veel goede aanmaningen in 1 Korintiërs met betrekking tot wat Liefde is, en vooral met betrekking tot jouw ontwikkeling als lid van de kerk van Christus – of als lid van het geheel. Het is prettig om te lezen, en ik zal het vandaag lezen. Paul getroost zich veel moeite om aan jou uit te leggen dat de kracht van het afgescheiden lichaam, dat samenkomt als een enkel lichaam, van verschillende technieken gebruik zal maken om Liefde uit te drukken. Er wordt tolerantie van je gevraagd in de zekerheid dat wij allen, als een kerk, het enkele lichaam van de Christus zijn. Als dit waardevol voor je is, lees dan 1 Korintiërs. Sommigen van ons zullen in vreemde talen spreken. Sommigen van ons zullen onze Liefde demonstreren door Licht. Sommigen van ons zijn misschien in staat om intellectueel te corresponderen.

Begrijp me, terwijl ik hier met je sta; ik bekommer me niet om de wijze waarop je de nieuwe actie van je geest uitdrukt in zijn zekerheid van zelfexpressie met betrekking tot jouw scheppende kracht. Je zult door je afgescheiden associaties de neiging hebben om in vreemde talen te willen spreken. Ga je gang. Nou en? Je zult hieraan voorbij gaan. Gebruik wat God je geschonken heeft (wat alles is) om alles uit te drukken dat je

bent. Liefde is geen definitie van jouw vermogen om haar uit te drukken! Dat wil niet zeggen dat de kracht van je geest, in de reorganisatie van jouw associatie, geen uitbreiding van de scheppende God zal zijn. Waarom zou het dat niet zijn, als het vasthouden aan de kortstondige (zoals jij het noemt) ruimtelijke/tijdelijke associatie jou de totaliteit van toegang tot de Liefde van God heeft ontkend? Wie begreep me niet? Christenen? Als het waarde voor je heeft, geef het weg! Als je er waarde aan hecht en het in bezit houdt, zal het geen Liefde zijn; het zal dood zijn! De daad van het weggeven is het delen van Gods Liefde.

Ik denk dat ik onbeheerst aan het worden ben, maar ik ontdek in plaats daarvan een nieuwe herkenning van mezelf en deze wereld. Er is een zekerheid dat je de controle niet zult verliezen. We hebben je op voldoende wijze geleid, zodat je nu ergens in de tijd het bewustzijn hebt dat je in een proces van de terugkeer naar Liefde bent. Het zal erg opwindend voor je worden omdat Liefde opwindend is. Liefde is letterlijk het verlies van de angst die je dacht nodig te hebben om liefhebbend te zijn. De ontdekking hiervan is voor velen van jullie verbazingwekkend omdat Liefde nu wat geworden is? Vrijheid! Je hebt jezelf bevrijd van het bezit van de noodzaak tot verlies die besloten lag in je oorzaak-en-gevolg relaties. Daarom lachen velen van jullie. Is dat waarom je lacht?

Je hebt jezelf, in bepaald opzicht, kortstondig bevrijd van een lichaamsidentificatie. Laten we er wat plezier in hebben. Wanneer Paul dit in Korintiërs organiseert, zal hij het eerst organiseren in het praten over de kerk, inclusief “Dames houd je hoeden op.” Dat wordt natuurlijk altijd verkeerd begrepen. De dames in het bijzonder moeten hun hoeden ophouden, want

het vrouwelijke is de potentiële besloten energie, en als de dames hun hoeden afnemen, zullen ze de associatie verstoren met nieuwe definities van tijd en ruimte. En dat is zeer waarheidsgetrouw. Hier zijn alle priesters: “Dames houd je hoeden op!” Dat wordt beperkt tot “Breng je vrouwelijke seksualiteit niet naar de kerk – je zult onze beslotenheid verstoren.” Je bent bang voor de kracht van je potentieel. Je beschermt haar. “Draag een hoed zodat we je kunnen beschermen en je besloten kunnen houden binnen jezelf.”

En je staat toe dat we dat doen, omdat je binnen je eigen zelf het beschermende instrument bent dat deze associatie vereist. Dit is duidelijk niet definieerbaar. En het is net zo duidelijk dat zij die bang voor Liefde zijn, haar zullen definiëren. Zie je dat? Ze zullen met je praten en je brieven sturen over je gedrag. “Je zou op zijn minst wat goede omgangsvormen kunnen hebben.” Wat je ook doet, laat het niet los en vertrouw op God. Je loopt het risico dat je al deze dingen verliest. Je zult niet in staat zijn om met de rest van ons te bezitten en te sterven.

Je lacht erom. Maar ik verzeker je ervan dat het gisteren niet grappig voor je was; het was een rechtstreekse aanval op je toestand. Voorwaardelijke Liefde was voor jou een noodzaak voor je bestaan. Je realiseert je niet hoe groots dit is. Tot op dit moment heb je je nog nooit de omvang van de bedreiging van Liefde voor deze associatie gerealiseerd. Liefde is een totale bedreiging voor een identiteit van de afscheiding. Net als de eeuwigheid, die zich voor altijd uitbreidt, de enige bedreiging is die tijd en ruimte ooit zal hebben. Tijd en ruimte is jouw ontkenning van de eeuwigheid. Het wordt constant bedreigd door de eeuwigheid. Dus verwijderd het zichzelf (en dat is werkelijk

absurd als je er eens goed naar kijkt) en noemt het de dood. Daardoor kan het, door het verlies van zijn bezitting (wat het Liefde noemt) demonstreren dat het kan sterven. Nu is wat het Liefde noemt (of bezit) verbonden met verlies. Onderschat nooit de krankzinnigheid van de menselijke toestand.

Is dat werkelijk alles wat Jezus, of welke ontwaakte geest dan ook, onderwijst? Er is niet zoiets als verlies! Al je controle is een demonstratie van je volmacht om te sterven. Schaam je. Je zult er niet in slagen. Ik spreek nu rechtstreeks tot je. Je kunt onmogelijk slagen, omdat je niet kunt ontsnappen aan de Liefde van God. Je doet er als mens alles aan om de Liefde te definiëren als jouw beperking, zodat je aan verlies en opoffering kunt lijden en je kunt moorden om de magere Hein te eren, die je zal besluisen en de oorzaak zal zijn van jouw ziekte, eenzaamheid en dood. Je bent krankzinnig. Je bevindt je enkel slapend in een droom van afscheiding. Dit is een absurde plaats. Ik onderwijs *Een Cursus in Wonderen*. Ik hou van *Een Cursus in Wonderen* omdat het jouw cursus naar de Hemel is en *jij* het wonder bent. Dit is alles wat het zegt. En dit is wat je altijd hebt ontkend. Wat? De Liefde van God!

Het schijnbare verlies van controle is enkel het kortstondig binnentreden van een nieuw continuüm van een associatie van tijd en ruimte, een uitbreiding van het enige doel van onze aanwezigheid hier. Je kunt niet tot God komen zonder een kortstondig verlies van de controle van jezelf. Ik weet dat je op elk moment de nieuwe controle die je uitoefent zult definiëren, zodat je jouw noodzaak om daartoe te komen kunt rechtvaardigen. En dit maakt zeker deel uit van je hele geest. Ik zeg je alleen dat je niet aan de Liefde van God kunt ontsnappen.

Je zegt tegen me: “Ik probeer er niet aan te ontsnappen.”

Dan zeg ik tegen jou: “Waarom ben je in deze wereld? Waarom ben je hier en lijd je in een lichaam?”

En jij zegt: “Nou, omdat ik dat moet doen.”

En ik zeg: “Nee dat hoef je niet!”

Nu zal ik je onderwijzen hoe je te weten kunt komen dat je de Liefde van God bent, door middel van de afwijzing van de tolerantie van je oude, lang geleden verdwenen connectie met pijn en dood die voorheen jouw historische geest in beslag nam. Je bent vanaf het eerste begin een leugenaar geweest. Er is geen enkel deel van jou dat niet heel en volmaakt is – dit is Paulus. Onmiddellijk daarna legt hij de Liefde uit, hij verkondigt dat er maar één God is. Je kunt niet ontsnappen aan het fundamentele principe van de Universele Geest.

Dus je bevindt jezelf in een toestand, in een lichaam, individueel, waarin je de Liefde van God ervaart met de noodzaak haar te beperken als een uitdrukking van jezelf en te sterven. Verbijsterend! Je hebt wat nodig? Een wonder! Je hebt het wonder van Liefde nodig die overals om je heen is als je niet vooraf bepaalt dat je zult bestaan in deze voortdurende hallucinatie van afscheiding. Begrijp je dat? Jezus, in de *Cursus*, onderwijst dat je één enkel probleem hebt en dat is jouw schijnbare afscheiding van Gods Liefde – van Leven!

Afscheiding van Liefde is wat angst is. Probeer niet langer in je eigen geest een definitie te vinden van wat Liefde is, als God alleen het geheel van jouw eigen schepping is. Velen van jullie ontdekken, tot je verbijstering, dat er een God is. Het zal op redelijke wijze in dit boekje zeggen, *Alles over God en hoe*

Hem te vinden, dat God mijn Kracht is waarop ik vertrouw, God is mijn visie, er is niets om bang voor te zijn. Het zegt ook dat God de Liefde is waarin ik vergeeft. Maar God weet er niets van. God heeft enkel lief. Dit zal zeggen dat de bescherming van Gods Liefde je zal toestaan de Kracht van Zijn Geest te gebruiken, om de noodzaak voor de verdediging tegen en veroordeling van je broeder los te laten. Zie je dat? God vergeeft niet.

Je zegt: “God zal me vergeven.”

God vergeeft niet. God heeft lief!

Je zegt: “Hij vergeeft.” Nee, Hij heeft lief!

God weet niets van vergeving. Hij heeft enkel lief. *Hij heeft nooit veroordeeld. Er er moet veroordeling zijn voordat vergeving noodzakelijk is. Vergeving is de grote behoefte van deze wereld, maar dat komt doordat ze een wereld van illusies is. Zij die vergeven, bevrijden zichzelf zo van illusies, terwijl zij die vergeving weigeren, zich daaraan binden. Zoals je alleen jezelf veroordeelt, zo vergeef je ook alleen jezelf.* (Uit het boekje *Alles over God en hoe Hem te vinden*, werkboekles 46.)

“Nou, ik zal hem vergeven als hij mij vergeeft.” Broeder, het zal met *jou* beginnen, omdat hij een projectie van jouw niet vergevensgezinde geest is.

Hem om vergiffenis vragen, is hetzelfde als de angst vragen lief te hebben. Nogmaals: Hem om vergiffenis vragen, is hetzelfde als de angst, die een voortbrengsel van jouw geest is, vragen lief te hebben. Je kunt de gevolgen van je geest niet veranderen. Hij kan niet liefhebben omdat jij niet liefhebt. “... *en uw naaste*

liefhebben als uzelfven.” Dat is wat dit zegt: “... en uw naaste *liefhebben als uzelfven.*” Je vergeeft alleen jezelf.

Luister: Maar *hoewel God niet vergeeft, is Zijn Liefde toch de basis voor vergeving* – omdat Zijn Liefde alles is! *Angst veroordeelt en Liefde vergeeft. Vergeving maakt zo ongedaan wat angst heeft veroorzaakt, en laat de geest terugkeren tot het bewustzijn van God. Om deze reden kan vergeving werkelijk verlossing worden genoemd.* Zolang je in je geest vasthoudt aan pijn en angst, kun je het Koninkrijk van de Hemel niet betreden. Dat is niet aan discussie onderhevig. Het is een feit. Alleen in jouw geest ligt de oplossing voor de afscheiding van God. Wow! *Het is het middel waardoor illusies verdwijnen.* Hier is de oefening: *God is de Liefde waarin ik mezelf vergeef.*

Nu weten we dat God Liefde is. En we weten ook dat God almachtig is. En we weten daarom ook dat God Kracht is. Jou is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Wat je ervaart is de nieuwe Kracht van God die werkelijk Liefde is. Probeer alsjeblieft niet om Kracht en Liefde afzonderlijk te definiëren. Wanneer je dat doet, ben je ingesloten in de beperkte kracht van je vermogen om pijn en dood (wat je een voorziening noemt) uit te drukken, in de totaliteit van het gebruik van de beperkte kracht van je geest. Waarom is dat zo? Je bent bang voor Kracht. De enige reden waarom je hier bent is dat je bang voor God bent. Je bent niet alleen bang voor God, maar je zult ook zeggen dat het één van de dingen is die je eerst moet doen: bang zijn voor God. Dat is waar omdat je inderdaad bang bent voor God. De erkenning dat je bang bent voor God, biedt je de mogelijkheid te onderzoeken waarom je bang voor Hem bent. Tot je dat

doet, is je toestand hopeloos. Het lijdt geen twijfel dat je bang bent voor Liefde, die is wat God is.

Je kunt Liefde niet verliezen, of wel? Alle aardse bezittingen of speciale relaties zijn het handhaven van ziekte en dood, niet van Liefde. Je bent tot twee emoties in staat: de één is Liefde en de ander is angst. Deze aarde is angst. Deze hemel is Liefde. Je kunt de twee niet vergelijken. Angst is de ontkenning van Liefde. Je maakt het zo moeilijk, terwijl het zo simpel is.

“Ik weet niet wat ik moet doen.”

Doe niets! Dit is een ongedaan maken.

“Ik kan het niet langer begrijpen.”

Goed! Ik zal het niet langer proberen te begrijpen, en ik zal deze persoon gebruiken om de Liefde te ervaren die zich van mij naar mij uitbreidt. Waar ik hem voorheen definieerde binnen onze beperking en van hem hield omdat hij zelf afgescheiden was, wat met mij verbonden was (zodat ik mezelf kon definiëren in de egoïstische manier waarop ik hem definieerde), zal ik hem nu liefhebben door de bevrijding van mijn noodzaak hem te identificeren als de enige levende Zoon van God.

Waarom? Hij is de enige levende Zoon van God. Maar beslist niet omdat jij hem zo identificeerde.

“Nou,” zeg je, “ben ik ook de levende Zoon van God?”

Nee, alleen hij. Je zei: “Ook.”

Hij is de enige levende Zoon van God. Dat wordt het vergeven van je broeder genoemd. Het is geen definitie van mij; het is een zekerheid over hem. Ik ben zeker met betrekking tot hem, want waar hij voorheen een projectie van mijn geest was,

gebruikt mijn nieuwe verlichte geest – die in zijn geheel beschikbaar voor me is – het materiaal van de Heilige Geest dat een Verenigende Energie Liefde Associatie wordt genoemd. Het is altijd beschikbaar voor me, en ik heb genoeg van de limieten en beperkingen die ik op deze kracht van de Wil van God heb geplakt wanneer ik mijn wil in de beperkingen van mijn schijnbare tijdelijke identiteit uitoefen. Ik doe het niet meer. Ben je hier klaar voor? Ik doe het niet. Ik onderwijs je het niet te doen. Wonderen zijn overal om je heen. Houd ermee op jezelf als lichaam te definiëren in het niets van een oude heugenis. Dit is een volledig ongedaan maken van al je zelfbedachte nietigheid.

Ik zeg je: doe niet aan uitwisseling! Betuig geen noodzaak voor een uitwisseling van wat Liefde is – dit is niets anders dan ‘oog om oog, tand om tand’, kom op! Als je dat doet, zal het geen Liefde zijn. Het zal angst zijn, want je noodzaak om Liefde uit te wisselen is wat angst is. Snap je? Jouw noodzaak voor uitwisseling is beangstigend. Hoe zou het dat niet kunnen zijn? De wederkerigheid, het idee van oordeel, alles wat je doet is een vorm van angst.

Je zegt: “Nou, dat weet ik wel, maar hoe kan iemand hier weten hoeveel ik van God hou?”

Dat kunnen ze niet.

Ik zal hier Paul even proberen. Ik verkondig feitelijk 1 Korintiërs. “Hoe kan iemand het weten?” Dat kunnen ze niet! Ze zijn een ontkenning van de Liefde die je ervaart. Jouw noodzaak voor hun herkenning ontzegt je de totaliteit van je toegang tot God. Natuurlijk! Dat is wat dit zal zeggen. Dit is wat Liefde niet is. Iedereen houdt van deze teksten: “De Liefde is

lankmoedig... het is niet dit, het is niet dat... het is niet menselijke dingen en uitdrukkingen...” In dat opzicht is ze een demonstratie van Gods Liefde, niet die van jou. Jouw eigen definitie is niet waar. Liefde is geen uitwisseling. Liefde is niet een idee van het vasthouden aan schaarste.

In de King James versie wordt het woord Liefde gebruikt, nietwaar? De vertaling in jouw Bijbel zegt misschien *maar de meeste van deze is de Liefde*. In deze Bijbel zegt het: *maar de meeste van deze is de barmhartigheid (Engelstalige versie: charity)*. De beste wijze waarop de menselijke toestand de Liefde van God kan benaderen, is door ‘barmhartigheid’. Het betekent letterlijk dat je geeft aan degenen die minder hebben dan jij. Zie je dat? Dus de definitie van Liefde is geven, en dat zou barmhartigheid zijn – dat is, je naaste liefhebben als jezelf is het geven van jezelf aan je naaste. Begrijp je het? Onthoud dat barmhartigheid een daad is. Als je aan de armen geeft, dan is de *daad* van het geven wat Liefde is, niet de uitwisseling of de wederkerigheid ervan. In de daad van het geven, betreed je de essentie van het weggeven van God, en het is enkel de God Geest die geeft – Zijn totaal geven aan jou is wat Hij is en wat jij bent.

De manier waarop je weet dat God geeft, is door jouw geven. Dat is wat Liefde is. Liefde is dat. Het kan in de associatie andere dingen lijken te zijn. Ik gebruik misschien mijn verstand, ik gebruik misschien mijn hart, ik gebruik misschien mijn ziel, maar Liefde geeft alleen. Hoe beangstigend is dat voor je. Hoe beangstigend is het verlies – om in je eigen geest daadwerkelijk de associaties te verliezen die je bezat en waarvan je bang was die te verliezen. In de daad van hun verlies ben je heel bang.

Waarom? De Liefde komt jouw associatie binnen. Maar op het moment dat het binnenkomt, lijkt het geen Liefde te zijn; het lijkt angst te zijn, omdat alles wat je doet precies het tegenovergestelde is van wat het werkelijk is. Jouw Liefde is angst en je bent bang voor de Liefde.

Paul zal zeggen dat ongeacht wat ik doe, de meeste van deze zal enkel barmhartigheid of Liefde zijn, dat al het andere niets betekent als het niet liefhebbend is. Elke poging de daad van Liefde te definiëren, zal haar reduceren. Dit is de toestand waaraan de wereld lijdt. Ik sta nu voor een congregatie en ik demonstreer een prekend vermogen of een vermogen tot helen, of je staat plotseling op als je de geest krijgt en je manipuleert slangen en je doet alle dingen die je doet, daar is niets mis mee want ze kunnen demonstraties zijn, zoals we voorheen al zeiden, van de leden van je kerkelijkheid die samenkomen in de verwerkelijking van het eind van dit continuüm. Maar luister naar me – zonder Liefde zul je niets zijn! Begrijp je me? Nu zul je allerlei soorten bergen gaan verzetten, maar wat betekent dat in hemelsnaam? Het betekent alleen de bevestiging van de tijdelijke afscheiding. Je gebruikt de kracht van de Liefde om dat tot stand te brengen.

Al ware het, dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden. (1 Kor 13:1) Dit is wat dat betekent: als je de vorm van het uitdrukken van je passie beperkt, zal het ware goud van het geluk en de blijdschap van God veranderen in het koper van de smalheid van de angstige verafgoding van de passie van het uitdrukken van jezelf. Al je definities van jezelf zijn, zonder uitzondering, beperkingen van

je passie van een creatief vermogen. Ergens reduceer je ze altijd tot luidende schellen. Je hoort ze als brekend glas en de dingen die daarbij betrokken zijn. Waarom? Je hebt de werkelijkheid van je creatieve geest in bedwang gehouden.

Zo ware ik een klinkend metaal, of luidende schel geworden. En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap; en al ware het, dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzetten, en de liefde niet had, zo ware ik niets. (1 Kor 13:2) Niet dat ik iets ben dat geen Liefde heeft – maar *dan was ik niets*. Het zegt dat ik niets ben, tenzij ik de Liefde van God ben. Wees niet bezorgd over hoe je het demonstreert. Het verzetten van bergen is niets. Wat heeft dat met de werkelijke kracht van God te maken? Waarom zou God bergen verzetten? Waarheen zal Hij ze verzetten? Het is gewoon absurd. Je bent zo beperkt in je definitie van jezelf. Wow! Kijk hier eens naar:

En al ware het, dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam overgaf, opdat ik verbrand zou worden (opoffering), en ik had de Liefde/barmhartigheid niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven. (1 Kor 13:3) Er ligt geen winst in uitwisseling. Laten we eens zien of ik dit voor je kan doen: als er een winst van Liefde is, kan er een voorraad van heilige ogenblikken worden aangelegd, maar niet door de bekrachtiging van het gebruik van Liefde om bergen te verzetten. Jezus noemt dat magie, of niet? Hij zegt je de kracht van je geest niet te gebruiken om bergen te verzetten. Je wordt zo beheerst door je kleine nietigheid dat je simpelweg in je eigen conceptuele associaties zult blijven ronddraaien. Dat is niet wat je wilt doen.

De Liefde is lankmoedig, zij is goedertieren... (1 Kor 13:4) Het is totaal niet bezorgd over zijn relaties met zichzelf. Ben ik lankmoedig? Reken maar!

“Maar je zei me dat je niet lijdt.”

Niet waar! Hoe kan ik weten dat ik werkelijk en hier ben als ik niet zou lijden? Ik heb mijn lijden inbegrepen bij wat ik ben. Als ik mijn lijden heb inbegrepen bij wat ik ben, kan ik onmogelijk lijden, want ik ben wat? Liefde! Je bedoelt dat Liefde lijden is? Natuurlijk! In hemelsnaam, waarom zou Liefde geen lijden zijn, als Liefde alles is? Als je Liefde als de beperking van lijden wilt definiëren: ga je gang. Je wilt het verliezen? Ga je gang. Maar waarom, behalve in de hel, wil je de kracht van je eigen geest gebruiken voor lijden?

“Nou, je zei me dat lijden geen Liefde is.”

Niet waar. Ik zei je dat *jij Liefde bent*. Als je lijdt, zul je lijdende Liefde zijn! Er is geen God zonder jou, dat is wat ik zei. Natuurlijk lijdt God, jouw Schepper, niet! Natuurlijk doe jij dat wel. Daar is fundamenteel iets mis mee.

Je zegt: “Ik zal mijn lijden erbij in moeten sluiten.”

Probeer dat maar eens. Het moment waarop je jouw lijden erbij insluit, zal het verdwijnen. Wat doe je in plaats daarvan? Je laat je broeder lijden! Door je broeder te laten lijden, ontsnap je aan jouw lijden.

Wie ziet dit? Zeg: *Ik hou van je!* Iedereen: “Ik hou van je!” Misschien is dat beter dan *Amen!*

Weet je waarom er geen zogenaamde aardbewoners in een tijdelijk bestaan zijn die voortdurend hun creatieve werkelijkheid

(eendracht met God) ervaren? Zal ik dat beantwoorden? Wanneer ze deze ervaring hebben, zijn ze niet langer van deze aarde! Kom op, domoren. Dit is de ervaring van Gods Liefde! Wanneer je Gods Liefde ervaart, ben je niet langer op de aarde! Hou ermee op naar Liefde te zoeken waar ze niet is. Ze is niet hier!

“Hoe kan ik deze ervaring uitleggen?”

Dat kun je niet. Wanneer je de aarde verlaat, wil je misschien wat van je Liefde verspreiden. Mijn gebeden zijn niet voor de aarde: mijn gebeden zijn voor jou – jullie zijn degenen die me horen. Ik bid niet voor de bevrijding van de ziekte, pijn en dood die schijnbaar in deze wereld is. Deze wereld is niet herstelbaar, omdat ze niet werkelijk is. Dit heeft niets met mij te maken. Ik bid voor jou in jouw verrijzing van je angst naar je Liefde. Je geest is gespleten, maar wordt snel heel. Je was ingesloten tussen angst en Liefde. Je kunt niet volledig angstig zijn. Het is onmogelijk. Je kunt net zo goed volledig liefhebbend zijn, want dat is wat alles is. Je zult er niet in slagen volledig angstig te zijn, dat is wat de dood is, omdat je niet dood kunt gaan. Je hebt je roep gehoord – ik ben alleen maar je constante herinnering. Het is tijd om naar huis te gaan.

De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren, de liefde is niet afgunstig, de liefde/barmhartigheid handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen. (1 Kor 13:4) De vertaling van *opgeblazen* is: niet besloten in zijn eigen identificatie met credentialen, *opgeblazen* betekent dat je al je academische titels achter je naam zet. Het is *opgeblazen* in het idee van de kennis die je hebt verkregen in de nietigheid van het kleine

koninkrijk dat je regeert en dat tot stof vergaat. Al je credentialen zijn totaal betekenisloos, en dit is waarom je de boodschap niet wilt horen. Je bent zo *opgeblazen* met je automatisering van Liefde, dat je jezelf vastlegt aan de correspondentie met je eigen geest. Voor een verrijzende geest is deze nietige gewichtigheid lachwekkend. Die vent zal zichzelf beperken en gewichtig maken en jou al die egotistische definities geven – hij is een extreem egotistisch persoon – en dat is wat een mens is. Hij zal je alle definities van hemzelf geven, en ze zijn totaal betekenisloos. Ik weet dat je het Liefde zult noemen, en ik weet dat je zult zeggen dat je hieraan vast moet houden om Lief te kunnen hebben. Zolang je eraan vasthoudt, zul je God ontkennen en aanvallen. Er is geen tussenweg.

Ik weet dat je deze zinnen niet prettig vindt, maar dat is hoe het is. *De toekomst plannen is een aanval op God.*

Je zegt: “O, dat bedoel je niet.”

Ja! Dat is precies wat ik bedoel.

Je zegt: “Nou, hoe kan ik de toekomst niet plannen?”

Simpelweg: plan niet. Houd geen oude, verdwenen gedachten in je geest. Dat komt duidelijk neer op een soort actie. Maar ik wil je tonen dat het moet beginnen met de compromisloze verkondiging van *God is Liefde, en dit is dat niet*. Tot je dat doet, is er geen verlichting. Als je me toestaat jou het Koninkrijk aan te bieden, zonder dat je me onmiddellijk vermoordt als één van je oude projecties, dan zul je de Liefde van God beginnen te ervaren.

Velen van jullie begrijpen niet wat er hier heeft plaatsgevonden. De fout van dit continuüm was het toestaan

van het oprijzen van een associatie van Liefde. Nu zal dit dadelijk worden uitgezonden, en iedereen zal opstaan en je vermoorden. Ik bevestig Jezus hier. Natuurlijk zullen ze dat doen, want je biedt onvoorwaardelijke Liefde aan. De enige en grootste bedreiging die ze ooit kunnen ervaren, is de passie van je onbedwingbare Liefde voor God. Het heeft niets met de wereld te maken. Waarom? Omdat de Liefde van God niets te maken heeft met je oude associaties. *Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.* (John 3:3) Als je uit deze aarde geboren wordt, zul je de Hemel inspringen, en de aarde zal niets voor je betekenen. Weet je zeker dat je dat herkent?

Barmhartigheid verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid. (1 Kor 13:6) Liefde verblijdt zich niet wanneer iemand zijn verdiende loon krijgt. Eén van de moeilijkste dingen is niet te zeggen: ‘Zie je wel.’ Eén van de moeilijkste dingen is niet te voelen dat de verkrachter gestraft moet worden. Waarom? Hij verdient zijn straf.

Dan zeg je: “Ja, maar wat zal ik met hem doen?”

Wat kan mij het schelen wat je met hem doet?

“Verdient hij geen straf?”

Ja, maar dat geldt ook voor jou. Als hij straf verdient, dan verdien jij het ook. Wat ga je doen? Afmeten in welke gradatie iets geen Liefde is? Is de afmeting zelf niet wat geen Liefde is? Is jouw vastbeslotenheid de zonde te begaan en te geloven dat er gradaties in Liefde zijn niet wat de beperking van jezelf en de ontkenning van God is?

Te zeggen dat je de emotie van de noodzaak voor rechtvaardigheid in de associatie niet zult ervaren, is niet waar. Je moet het ervaren. Als je het niet ervaart in het moment, dan zou je helemaal niet menselijk zijn. Het loslaten of de vergeving ervan is de daad van de zekerheid dat jij, als een verlicht bewustzijn, niet van deze wereld bent. Als je er in dat opzicht naar wilt kijken, zul je zien dat er niets meer kwaadaardig, dodelijk en moordend is dan een vrouw die haar kinderen beschermt. Ik wil dat je dat ziet. Ik zal daar niet over spreken – maar de bezitting ervan is kwaadaardig.

Hier komt Jezus, hier kom ik, en ik zeg, en Hij zegt: “Ik ben niet bezorgd over de verkrachter, want de verkrachter kan alleen een gedachte van jouw eigen geest zijn.” Nu zul je me veroordelen, en dat is hetzelfde als me doden. Je moet me doden door me te veroordelen. Als je dat niet zou doen, dan zou je moeten toegeven dat *jij* de gedachte van verkrachting *bent*, dat alle zonde een samenstelling van zelf-identiteit is. Dit is de Bergrede.

Ik kan je de oplossing niet aanbieden, omdat je het in de afscheiding vasthoudt en wilt weten waarom ik over verkrachters praat. Dat doe ik niet. Ik praat over jouw geest; je onware ideeën over jezelf. Ik praat over iedereen of alles waarover je wilt praten. Ik praat over kanker, ik praat over hartaanvallen en eenzaamheid en pijn. Ik praat over de dood, ik praat over verlies.

Ik sta hier nu met je, we delen een moment in de tijd, en ik zeg je dat deze plaats niet werkelijk is. Dit is wat dit zal zeggen. Het zal zeggen dat er niet zoiets is als afscheiding van God. En dat is wat je niet hebt willen horen. Maar er is niet zoiets als

afscheiding van de Universele Geest. Ik weet dat je het niet wilt horen, omdat jij het enige bent dat het niet gehoord heeft. Maar het is onmogelijk dat je er niets vanaf weet, want ik vertel het je nu.

Jij bent degene die me zei dat God Liefde is. Ik was het met je eens. Jij was degene die me zei dat er eeuwig leven is. Ik was het met je eens. Jij bent degene die me zei: “Ik ben gelukkig en vrij en extatisch in de Liefde van God.” Ik ben het alleen maar met je eens!

De enige plaats waar ik het niet met je eens ben, is in het idee van ‘een plaats’. Je gelooft dat de beperking van jezelf een definitie van de werkelijkheid is.

Onthoud dat dit is wat Liefde is: *Zij bedekt alle dingen...* (1 Kor 13:7). Het moment waarop je haar bij je binnenlaat, wordt ze licht en is verdwenen. Grote goedheid! Het enige dat je kunt kruisigen is jezelf. Hou ermee op het te onderzoeken. Je bedekt blij alle dingen – en waarom zou je dat niet doen? Je bent alle dingen! Wat is het verschil tussen bedekken en openbaren? Al het verschil dat er is. Bedek ik het, of openbaar ik het? Als mijn last licht is, openbaar ik mezelf. Dus ik zal mezelf openbaren omdat mijn lasten, waarvan ik dacht dat ze mijn zonden waren, werkelijk niets zijn – en mijn lasten zullen licht zijn. Hierin ligt een alomvattendheid die duidelijk niet acceptabel is.

Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen... (1 Kor 13:7) Je zult zijn wat je bent in jouw eigen associatie. Wat heeft het met Liefde te maken? Liefde *gelooft alle dingen*, omdat ze niet schuldig is aan een oordeel of een ongeloof in God. God is

een geloof of een vertrouwen in de totaliteit van God. Het heeft niets te maken met de uitwisseling van wat jij denkt dat ik ben. Wat je denkt dat ik ben, heeft niets te maken met wat ik ben of wat jij bent. Nu ben ik vrij om met God te zijn. Waarom zou ik van mezelf een verdediging willen opzetten tegen jouw beschuldigingen? De verdediging van mezelf tegen jouw beschuldigingen – mensen – ik praat over mezelf als de verlosser, en het is niets anders dan de erkenning van de mogelijkheid dat je mij kunt aanvallen. Het is niet waar. Maar net zo duidelijk zul je me aanvallen en erop staan dat ik jou definieer in je relatie van wat Liefde niet is. Nu probeer ik Liefde voor jou te definiëren. Maar het is duidelijk dat het niet acceptabel voor je is. Dat is duidelijk. Liefde is het weggeven van je bezittende zelf. Dit is zo compromisloos! Verlossing is simpelweg geen compromis.

Zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen (alles is mogelijk), zij verdraagt alle dingen. De liefde/barmhartigheid vergaat nimmermeer. *Waarom? Ze weet niets van falen af. God, die Liefde is, weet niet wat falen is – tenzij Hij zelf zou kunnen falen. Omdat God Zelf niet kan falen, kan de Liefde niet falen. Luister zorgvuldig naar me. Al het andere wat je met betrekking tot de Liefde zult doen, zal falen. Want alles wat je hier doet, is een definitie van falen en niet van Liefde, want alle definities van de handelingen van het komen tot de waarheid vanuit de onwaarheid zijn niet wat Liefde is.

*Love never faileth. Fail = falen.

En nu zul je tegen me zeggen: “Dit alles zal vergaan? En alle voorspellingen?”

Ja, natuurlijk. Nou, en? God is Liefde. God is niet dit.

De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden... * (1 Kor 13:8). Waarom falen profetieën? Omdat het idee van een profetie het idee van de mogelijkheid is. In elke voorspelling ligt het idee van falen besloten. De profetie moet ergens falen, omdat de profetie van heilheid of Liefde al vervuld is. Als je je de profetie herinnert dat je heel bent zoals God je geschapen heeft, je faalt volkomen en verliest zo de mogelijkheid tot falen. Dat is waarom de Liefde nooit faalt. Johannes de Doper zal falen. Herodes zal hem onthoofden. Hij verkondigde de komst van de Christus. De Christus kwam en verrees. Wat doe jij hier nog? Je hebt je profeet vermoord. Je liet je profeet niet eens komen. Zelfs tot Johannes aan toe. Jezus vroeg aan de volgelingen om Johannes in de gevangenis te vertellen: “Ik ben gekomen”. Je zult voor mij de gevangenis ingaan. Je zult zeggen: “Hij komt”, je zult al deze dingen doen in je profetie.

Ik zeg je dat het tijd wordt om je voorspellingen te laten falen, niet uit te laten komen, want het slagen van je voorspellingen zal je verdoemen tot het voortdurende idee dat voorspellingen uit kunnen komen. Ging dat te snel voor je? God is duidelijk geen voorspelling; Hij is een werkelijkheid. Het kan erop lijken dat je faalt.

Velen van jullie komen naar me toe en zeggen: “Ik heb alles gedaan wat ik kan, en ze begrijpen het niet. Ik faal.”

Dan zeg ik: “Nee, het werkt!”

Gisteren zag ik George Burns in “Oh, God!” Als je “Oh, God!” niet hebt gezien, dan raad ik je aan om die film te zien. Wie heeft “Oh, God!” gezien? Je bent het vergeten. Ga het nog

eens zien. Het gaat over de noodzaak voor geloof, en er zitten veel goede dingen in. God verschijnt en vertelt een kruidenier dat Hij God is en geeft hem een boodschap dat iedereen van elkaar moet houden. Hij probeert iemand ervan te overtuigen dat hij met God heeft gesproken en natuurlijk is dat onmogelijk. Uiteindelijk zegt hij: “God, niemand hoort dit.” En God zegt: “Nee, het heeft goed gewerkt. Het heeft goed gewerkt. Je kunt niet falen.” Nou, de onmogelijkheid tot falen is het enige wat je uiteindelijk echt gelukkig zal maken. Je hebt geen rechtvaardiging nodig voor de actie van jouw geest. Het is niet dat je slaagt; het is dat je faalt. In je onvermogen ligt de realisatie dat er geen noodzaak is te slagen, omdat je niet langer van je schijnbare successen bezeten bent. Als je door je successen bezeten bent, zul je er voortdurend in slagen God te ontkennen en aan te vallen. Wow! Alles is het tegenovergestelde.

Bescherm alle dingen die jij van waarde acht door ze weg te geven, en je zult in hoge mate succesvol zijn. Je kunt niet falen als je alles weggeeft. Hoe zou het anders kunnen zijn; je hebt niets waarin je kunt falen. Je geeft alles weg, en je zult vrij zijn! Je hebt hoe dan ook alleen jezelf aangevallen. *Als ik me verdedig, word ik aangevallen.* (Les 135) Je kunt dat niet weten tot je jezelf weggeeft. Door jezelf weg te geven, word je Gods Zoon, want God geeft alleen. Wanneer je jezelf geeft, schep je als jouw Schepper. Dat is mooi!

...hetzij talen, zij zullen ophouden... (1 Kor 13:8) Uiteindelijk is het verkondigen van God niet werkelijk waar. Kom op. Verlosser van de wereld zijn is niet werkelijk waar. Waarom zou het waar zijn? Het is alleen waar omdat je denkt

*Whether there be prophecies, they shall fail... Fail = falen.

dat je verlost moet worden. Je denkt dat het reusachtig is om de verlosser van de wereld te zijn. Maar er is helemaal niks aan.

“Hoe durf je te zeggen dat je de verlosser van de wereld bent? Dat je de Geest van God bent? Dat je het antwoord bent?”

In de film “Oh, God” is dit wat mensen doen. Ze stellen God allerlei theologische vragen, Hij geeft perfecte antwoorden, en natuurlijk ontkennen ze Hem nog steeds. God brengt allerlei wonderen tot stand, en ze ontkennen Hem nog steeds. Het zou absoluut niets uitmaken wat God zou doen of zeggen. Hij zou nog steeds ontkend worden, omdat de bezittingen van de menselijke geest zijn wat de ontkenning *is*. Onthoud dit, jongens. Ik ben hier als vertegenwoordiging van een hele geest, en jij verrijst als hele geest. Ik zeg je: er is geen plaats zoals deze. Dit is een moment van overgang in je geest, van de tijd naar de eeuwigheid. Het is een moment dat moet plaatsvinden en dat heeft plaatsgevonden. Laat het gebeuren. Ik weet dat ik overgave onderwijs. Ik weet niet wat ik anders zou kunnen doen.

Denk je dat dit in mij plaatsvond door te slagen? Waar zou ik in vredesnaam in kunnen slagen, behalve in doodgaan? Het enige waarin ik mogelijksterwijs zou kunnen slagen, is doodgaan. Of niet? Ik faalde! God zij dank! Dank U Vader, U toonde mij dat mijn vreugde in mijn falen lag! Dit is *Een Cursus in Wonderen*. In het begin van de Cursus zegt het: “Ik weet dat je dit niet wilt horen, maar je bent in strijd met de Universele Geest.” Dat is wat het zegt. En je voelt een wrok, omdat Hij de strijd niet erkent. En dus verzijn je andere associaties in je geest die het conflict van je eigen geest wel erkennen. God weet er niets van af. Je kunt, als je dat verkiest, nog steeds in deze kleine beperking

van een strijd met jezelf leven. Maar de geheel nieuwe geesten die het Miracles Healing Center vertegenwoordigen, zullen je krankzinnige conflict met God, of de afscheiding van Hem, niet erkennen!

Perceptuele kennis, *zij zal te niet gedaan worden.* (1 Kor 13:8) Deze associatie gaat aan de kennis voorbij. Het vereist geen enkele associatie. Dat is prettig, of niet? Ben je daar blij mee? Voel je je liefhebbend? Wat ga je ermee doen? Dit is jouw ontwaken. Het valt niet te beheersen. Maar als je een klein beetje redelijkheid in je hart toelaat, samen met God, dan zul je het momenteel beheersen voor het doel van de geest, en zal het de opening zijn voor je gehele reden om hier te zijn. Er is een grote hoeveelheid ware passie in het luisteren naar de rede. “Waar er twee of drie in mijn naam bijeen zijn” is zo redelijk voor me, geweldig! Ik hou van de redelijkheid dat jullie hier daadwerkelijk kunnen komen om dit te doen. Daar ben je! Ben je hier net verschenen? Verscheen je achter gesloten deuren? Begrijp je het? Deze deuren zijn gesloten. Niemand komt hier binnen.

Dit is de cirkel van verzoening. Je bent uitgenodigd tot de totaliteit, jullie nieuwkomers hier, tot de ervaring van de Liefde van God! Dat is wat de kerk is, waar je samenkomt in die toewijding! Je komt hier samen als een deel van de Christus Geest, of van het lichaam van Christus. Maar jullie lichamen zijn in werkelijkheid ook niet afgescheiden. Het zijn alleen projecties van je eigen geest. In het vervolmaken van je lichaam in zijn Christus associatie, moet het lichaam van je associaties verlicht worden. Je begint te voelen hoe opwindend het voor me is om eindelijk gehoord te worden. Deze simpele aankondiging is even oud als de geest van de mens.

Want wij kennen ten dele (omdat kennis een onderdeel is) *en wij profeteren ten dele...* (1 Kor 13:9) want profetie is de noodzaak voor het idee van een verwijzing naar de toekomst. Het is niet waar, omdat er niet zoiets is als een verwijzing naar de toekomst. Als het verleden voorbij is, dan is er geen toekomst. Je kunt niets voorspellen, behalve een moment van je terugkeer naar God. En is de Christus gekomen?! Ja! Waarom ben je anders zo opgewonden. En niet alleen dat, het is onmogelijk dat je een idee hebt van de Christus die komt zonder dat Hij komt! Dit is de hele *Cursus in Wonderen* en het is de gehele leer van de enkelvoudige verrijzenis. Dus Hij kwam en deze wereld is voorbij? JA! En dat is wat jou bevrijdt! Je bent vrij van een wereld die voorbij is. En als de wereld voorbij is, moet je wel vrij zijn, want je bent niet hier!

Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden. Het geheel is niet de som der delen. *Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben* (opgegroeid ben tot de verwerkelijking van mijn geest), *zo heb ik te niet gedaan hetgeen eens kinds was.* (1 Kor 13:10-11) Dit is hoofdstuk 18 van *Een Cursus in Wonderen*. Ik hoef mezelf niet langer te definiëren als een mens die door mensen is gemaakt. Ik kan heel zijn als een mens die door God is gemaakt, of een God-mens.

Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht. (1 Kor 13:12) Aangezicht tot aangezicht met wat? Jouw Christus zijn! Waar zul je op dat moment naar zoeken? Jouw volmaaktheid. Waarom? Je was in jouw deeltje van duisternis.

Nu ben je jouw golf van Liefde geworden. Wanneer je voor het eerst naar jezelf kijkt in de spiegel van het Licht van Leven, dat is de werkelijke wereld, wanneer je jezelf voor het eerst in die spiegel ziet, is dat zeer beangstigend. Deze gedachten van angst, die een deel van je geest zijn, moet je en laat je opnieuw verenigen in het nieuwe licht. Je ziet voor slechts een moment dit beeldschone gezicht, en dan zal het plotseling oplossen in de lelijkheid die zich in jouw geest bevindt. Dit is de toepassing van *Een Cursus in Wonderen*, want je kijkt inderdaad door een spiegel in een duistere rede. Er bevinden zich spikkels van vorm in: oude herinneringen die besloten liggen in je eigen geest en waar je je een beeld van projecteert. En juist op het moment dat je de scene van je hologram volmaakt hebt opgezet, komt er een buitenaards wezen binnen die het aanvalt en vernietigt. Je bent vergeten dat hij deel uitmaakt van je eigen geest. Je verdedigde jezelf binnen je eigen duistere spiegel. Doe dat niet. Laat je spiegel een stralende weerspiegeling zijn van de Zoon van God, die het Christus zijn van jouw lichaam is in zijn nieuwe vereniging van de zekerheid van je terugkeer van de tijd naar de eeuwigheid.

Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben. (1 Kor 13:12) Alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben, want kennen en gekend worden zijn hetzelfde. Ik ben één Zelf. Er is maar één Zelf. Ik weet omdat God weet. Ik zal niet proberen te beoordelen of te definiëren. Ik zal het accepteren als een deel van mijn zekerheid van mijn vertrouwen in God. Wat wordt er van je gevraagd? Dat je je herinnert dat je

volmaakt ben zoals God je geschapen heeft. Wat een prachtige aanwijzingen, als jij de oorzaak van het probleem bent! Ik kan je geen betere aanwijzing geven dan die Jezus van Nazareth jou geeft wanneer Hij je zegt dat jij de oorzaak van het probleem bent! Hoe simpel is de oplossing als het waar is dat jij de oorzaak bent. Hoe onmogelijk is de oplossing als God de oorzaak is van – of Zich bewust zou kunnen zijn van – een afscheiding van Zichzelf. Het wordt tijd om je speelgoed van dood weg te leggen.

Zo blijven dan geloof, hoop (verwachting) en liefde/barmhartigheid, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde/barmhartigheid. (1 Kor 13:13) Dus je hebt een verwachting in de Liefde. Je hebt geloof in de Liefde, omdat God Liefde is en Liefde de kracht van de Geest van God is. Je geloof in de Kracht van de Geest van God kan niet falen. Hoe simpel is de oplossing. Wanneer je op jezelf vertrouwt, zul je falen. Op jezelf vertrouwen is wat falen is. Op jezelf vertrouwen is een garantie dat je zult falen, omdat je werkelijkheid gebaseerd is op je noodzaak tot falen.

Dus dit is 1 Korintiërs. Het is zeker één van de meest geweldige en heldere boodschappen van welke menselijke geest dan ook. Het idee dat je samenkomt als een deel van het lichaam van Christus is perfect. Ik weet niet in welke mate het gereduceerd wordt tot een soort verhaal dat we allemaal afgescheiden mensen zijn die samen komen om God en Zijn koninkrijk te delen, en het kan me niet schelen. Ik zeg je dat je allemaal hetzelfde mens bent dat samenkomt. Er is maar één afscheiding. Dit zijn allemaal alleen weerspiegelingen van jouw afscheiding. Je moet de Verzoening voor jezelf aanvaarden, omdat de afscheiding is wat jij bent en het Koninkrijk van God is wat

jij bent. Bedankt voor het komen naar deze klas in zondagsschool.

Hoe stralend is deze heilige plaats! Er vinden hier transformaties plaats. Wil je zien hoe dit zowel simpel als moeilijk is? Ik heb over Liefde gesproken. Steek je hand op en zeg me wat ik je net heb verteld. Waar heb ik je naartoe geleid? Een ervaring van de Liefde van God die overal om je heen is. Zonder dat, zonder *Een Cursus in Wonderen*, is het hopeloos. Dan zit je daar maar, en blijf je jezelf definiëren en verdedigen.

Deze wereld is enkel en alleen op elk moment een ontkenning van de *ervaring* van Gods Liefde. Deze wereld is altijd en alleen op elk moment een ontkenning van jouw *volmaaktheid* zoals je geschapen bent door God. Begrijp je me? Er heeft een gedenkwaardige ontdekking plaatsgevonden. Je bent nu vastbesloten – en het is vastbeslotenheid, het is een streven, en het geeft je een ware reden om hier te staan, een waarachtig doel. Waarom zou je hier staan als het niet was om te ontdekken wie je bent? De erkenning dat je niet weet wie je bent was de snelste manier om hier te komen, want je wist niet wie je was. Je leed aan het grote geheugenverlies van de afscheiding. En nu ben je eindelijk aan het ontwaken!

Je lacht nu om de uitdrukking van Liefde. Is Liefde de vrijheid van de dood? De vrijheid van jezelf? De vrijheid van het mens-zijn? De vrijheid van het lijden aan de gevolgen van je betekenisloze gedachten? Hier is nog wat meer van 1 Korintiërs: *Zie, ik deel u een geheimenis mede*. Je zult in een ogenblik veranderd worden. Je zult in een mum van tijd verzeen worden. Het staat hier allemaal!

Wat zie je hier? LIEFDE.

Kun je Liefde zien? Ja.

Kun je Liefde horen? Ja.

Kun je Liefde voelen? Ja.

Kun je Liefde in talrijke associaties kenbaar maken? Ja, maar het enige wat zeker is, is dat je niet *niet* Liefde kunt zijn! Je kunt het op welke wijze dan ook kenbaar maken. Je kunt Liefde kwaadaardig maken, wat mij betreft. Ik weet niet wat voor goeds het je zal doen. Het heeft sowieso alleen met jou in je eigen geest te maken. Jij bent het, wat je ook doet. Eén ding is zeker: als je gelooft dat je ziek kunt worden, kunt doodgaan en dat je een lichaam bent, dan zul je ziek worden, doodgaan en een lichaam zijn. Je vraagt mij om je te ontlasten van de last die je op jezelf hebt gelegd. Het is overduidelijk onmogelijk voor mij om dat te doen. Ik kan je de Liefde van God aanbieden, die is wat wij zijn. Als je vastbesloten bent vast te houden aan de gevolgen van je geest in de historische referentie van de afscheiding, dan is er niets wat ik daar aan kan doen; noch is er iets in het gehele universum dat daar iets aan kan doen. Maar je kunt je droom van de dood niet werkelijk maken.

Misschien zul je geloven dat ik expliciet van je hou, en dat is prima. Maar onthoud dat expliciteit voor een gehele geest de expliciteit van het geheel is. Alle Liefde hier zal duidelijk een moment van uitwisseling zijn. Dit is wat het wonder is. Het wonder is het moment waarop je met mij jouw loodzware zelf uitwisselt voor de Liefde van mijn geest voor jou.

Maar onthoud dit – ons Zelf is hetzelfde. De Kracht die we gebruiken is enkelvoudig: het is de gehele Geest van God.

Wanneer ik zeg “mijn Zelf”, bedoel ik mijn Zelf. Dat Zelf is dezelfde. Ik maak me geen zorgen over hoe we dat in vergeving gebruiken, want het is niet mogelijk dat we geen gebruik maken van die Kracht, die is wat Liefde is.

Nogmaals: Liefde is de Kracht van de Geest van God. Waarom ben je bang voor Kracht? Omdat het je zal aanvallen en doden. Je bent bang. Kracht betekent conflict voor je. Kracht is tegenwerking. Kracht is verdediging en aanval. Maar niet in de werkelijkheid! Kracht is Liefde!!

“Mijn lichaam loopt de kans te verbranden en te verdwijnen.” God is een alomvattend vuur van Liefde!! Dit zijn de Grote Stralen. Waar maak je je zorgen om? Het enige wat je hebt gedaan is jezelf gebonden houden in deze kleine plaats. Dit is niet wat je bent.

Je zegt: “Ik ben bang. Ik kan beter in het ultraviolet blijven.”

Dat vind ik prima. Je zult me hierin moeten vertrouwen. Het universum is niets anders dan Geest. Het enige dat ik je werkelijk aanbied is een breed spectrum van een energie/Liefde associatie.

Je vermindert altijd de reikwijdte van je correspondentie omdat je bang bent voor je passie van *jou*. Je bent letterlijk bang voor je creatieve geest. Je voelt je veilig in de geborgenheid van jouw eigen definitie van je beperking. Dat vind ik prima. Wees veilig. Maar sta op zijn minst voor een moment in dit geheel nieuwe beeld van jezelf. Wees er op zijn minst een geheel deel van in je eigen geest.

Er wordt alleen van je gevraagd dat je de verzoening voor jezelf aanvaardt, simpelweg omdat jij het totale conflict bent. Het is niet mijn bedoeling dit te reduceren, maar ik wil je tonen

dat je meer bent dan je bereid bent te erkennen. Je bereidheid dit te erkennen is wat verlossing is. Je bent meer dan je denkt, zelfs als je ontdekt wat alles is. Te denken dat je bent wat alles is, is niet wat alles is! Het is *zijn* wat alles is!!

De laatste pagina van Korintiërs zegt dat zeer onwaarschijnlijke mensen samen zullen komen in de reis terug naar de Hemel. Soort is geneigd om soort te zoeken, en dat is het probleem.

De gevestigde orde van de mens ontkent het eeuwig leven. Dit is het hele idee dat de Christus altijd bij je is, en dat je Hem altijd afwijst omdat Hij niet in je zelfopvatting lijkt te passen. Kijk eens naar het gezelschap op deze plek. Dit zijn zeer onwaarschijnlijke of onmogelijke associaties. Als jij, als mens, naar deze apostelen zou kijken en de eis stelt dat ze jouw kwalificaties herkennen, dan zou je zeggen: “Wat hebben ze in hemelsnaam met elkaar gemeen?”

Wat hebben ze met elkaar gemeen? LIEFDE

“Hoe kun je dat beweren?”

Dat is makkelijk: we hebben alles lief.

De wereld zal dan zeggen: “Hoe durf je alles onvoorwaardelijk lief te hebben?! Ik kan bewijzen dat je het helemaal mis hebt.” Hoe bewijzen ze het? Ze zullen zeggen: “We zullen je doden, en dan kun je ons niet liefhebben. We zullen bewijzen dat er niet zoiets is als totale Liefde – we zullen je doden. Probeer jij ons maar te vergeven wanneer we je doden.”

Nu, in het vermoorden van de Christus, kunnen ze doen alsof ze het verlosserschap van Jezus erkennen die ze hebben gekruisigd. Ze voelen zich heel veilig, omdat ze Hem hebben

gedood toen Hij hun bedreigde met hun volmaaktheid door de verlossende genade van Zijn Liefde. Plotseling verschijn jij met Jezus als een zeer grote bedreiging, en dus moet deze wereld jou kruisigen om zichzelf van Liefde te beschermen.

Houd moed. De hele plek en alles erin is alleen maar jouw oude verdwijnende nachtmerrie. Wat een wonderbaarlijke opdracht heb je aanvaard en ben je geworden – de onmogelijke missie!!

Welkom tot het einde van deze wereld in de exacte plaats en het moment van de verkeerde opvatting van haar begin.

Welkom Thuis.

I Korintiërs 13

*Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak,
maar had de liefde niet,*

ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal.

*Al ware het, dat ik profetische gaven had,
en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist,
en al het geloof had, zodat ik bergen verzette,
maar ik had de liefde niet, ik ware niets.*

*Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde,
en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand,
maar had de liefde niet, het baatte mij niets.*

*De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig,
de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen,
zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet,
zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe.*

Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid.

*Alles bedekt zij, alles gelooft zij,
alles hoopt zij, alles verdraagt zij.*

*De liefde vergaat nimmermeer;
maar profetieën, zij zullen afgedaan hebben;
tongen, zij zullen verstommen;
kennis, zij zal afgedaan hebben.*

Want onvolkomen is ons kennen en onvolkomen ons profeteren.

*Doch, als het volmaakte komt,
zal het onvolkomene afgedaan hebben.*

*Toen ik een kind was, sprak ik als een kind,
voelde ik als een kind, overlegde ik als een kind.*

Nu ik een man ben geworden, heb ik afgelegd wat kinderlijk was.

*Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen,
doch straks van aangezicht tot aangezicht.*

*Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen,
zoals ik zelf gekend ben.*

*Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie,
maar de meeste van deze is de liefde.*

A Course In Miracles International

PO Box 13, Lake Delton, WI 53940, USA

Voor bestellingen e-mail: mcc@acimi.com

of bel (+) 1-608-253-4622

www.TheMasterTeacher.TV/nl

www.eencursusinwonderen.org

www.eencursusinwonderen.com

